

fentlig citytransport, som flere undersøgelser har dokumenteret kan reducere godstransporten voldsomt inde i byerne.

Jeg har også bidt mærke i, at der er et par ordførere her i dag, der har sagt, at vi sandelig skulle sørge for at få mere gods på skinner og coastere. Jeg må konstatere, at regeringens godspolitik går i den stik modsatte retning: Man har absolut kun gummihjul i hovedet, når det drejer sig om godstransport, gummihjul og atter gummihjul. Ikke engang farlig transport vil man længere transportere på skinner, ja, ikke engang det farlige affald til Kommunekemi vil man gribe ind over for og sikre, at det er på skinner. Man gør intet for coastertransporten – nåh jo, vi har fået en lille coastercentral, og godt for det, men bortset derfra går det lige lukt i den forkerte retning.

Et andet område er spørgsmålet om, hvordan vi udvikler Danmark som et landbrugsland. Vi kan fortsætte den nuværende udvikling, hvor man satser på flere husdyr og mere koncentreret husdyrproduktion. Svineproduktionen er steget med 30 pct. i løbet af de sidste 10 år, og selv om antallet af malkekvæg er faldet, resulterer det i en stigende husdyrproduktion.

Den udvikling kan vendes ved at fremme det økologiske jordbrug, som har færre dyreenheder i forhold til arealtillæggene. I samme retning trækker det, hvis man får indført en kvælstofoverskudsafgift. Og Enhedslisten er altid parat til at deltage i diskussioner om, hvordan man indfører sådanne virksomme instrumenter.

Der er trods alt grøde inden for den økologiske omstilling. Der er initiativer, som peger på nye veje i debatten, f.eks. om at hjælpe økologisk byggeri og økologisk ressourceudnyttelse på vej ved hjælp af økologisk eksperimentelle frizoner, hvor man sætter udviklingen fri under ansvar. Dette er et opgør med, at folk, som går nye veje, får deres energi ædt op af et bureaukrati, det er et opgør med fastlåste kriterier, men som samtidig kan bane vejen for en ny måde at tænke på.

På nogle områder er vejen i dag åben for, at arkitekter f.eks. kan sætte en solfanger på taget, eller at man kan lave nogle bygningsintegrerede solceller, men det, der samtidig er behov for, er, at man kan bruge nye, ikkegennemprøvede materialer, og at man kan indføre løsninger for toilet- og spildevand, som der endnu ikke er et ingeniørfirma der har dimensioneret, altså bryde med det eksisterende byggeri og sammen-tænke nye helhedsløsninger. Netop derfor sy-

nes vi, det er spændende, hvis man kunne få tanken om økologisk eksperimentelle frizoner udbygget, som også kunne medvirke til at puste liv i vores landzoner.

Jeg skal pege på, at finansiering og stigende jord- og huspriser er et stort problem i Danmark. Også derfor er det vigtigt at få eksperimenteret med zoner, hvor man kan leje jorden ud på jordrentevilkår.

Jeg skal afslutningsvis sige, at det er meget fint, at regeringen kommer med en landsplanredegørelse, og det er også fint, at regeringen f.eks. på transportområdet og fødevarerområdet er kommet med en lang række redegørelser, men endnu finere ville det jo være, hvis man ville følge disse redegørelser op med virksomme midler. Her har man desværre på en lang række områder bragt sig hen i en totalt fastlåst situation, men hvert eneste skridt, der kan trække i en økologisk retning, og som kan sikre en alsidig udvikling af det alt for skæve Danmark bort fra metropoltænkningen, vil vi være med til at udvikle. Det gælder f.eks. også inden for jernbanevæsenet; det gælder om at få udbygget den vestjyske længdebane, og det gælder lige fuldt om at få udviklet trafikken i hovedstadsområdet.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes, at det på mange måder er en udmærket landsplanredegørelse. Det vil jeg ikke sige så meget om, men jeg vil selvfølgelig sige noget om det, jeg ikke er så tilfreds med.

Når jeg synes, den er udmærket, så er det nok, fordi vi og regeringen trods alt ikke er så uenige om den landsplanopfyldelse, altså den udvikling af hele vores land, som vi står over for. Vi kan somme tider være lidt mere uenige om, hvordan vi når målet, hvordan vi administrerer det, hvordan vi stemmer, osv., men overordnet er vi nok ikke så uenige. Det har bl.a. vist sig i en ting, som ikke er omtalt heri, nemlig vores holdning til udvikling af detailhandelen, hvor vi er fuldstændig enige i ministerens holdning, så det er godt nok.

Så bemærker jeg, at der er sket nogle ændringer fra forslaget, som kom for et års tid siden, og til den landsplanredegørelse, der ligger her. Det er nok især en omredigering af det første par kapitler, så vidt jeg kan se. Jeg har lidt svært ved at finde ud af, hvad det i øvrigt er i